

- 2) Lze v případě kladné odpovědi na první otázku takto zavedenou nepřímou diskriminací ospravedlnit ustanovením čl. 6 odst. 3 dohody připojené k protokolu č. 14 o sociální politice?
- 3) Brání v případě záporné odpovědi na druhou otázku ustanovení směrnice 79/7/EHS⁽¹⁾ zachování článku L.12 písm. b) a článku R.13 zákona o starobních a vojenských důchodech?
- 4) V případě kladné odpovědi na první otázku a záporné odpovědi na druhou a třetí otázku, musí být zpochybnění uvedených článků omezeno pouze na diskriminaci, kterou zahrnují, nebo se tato diskriminace projevuje tím, že si výhodu nemohou nárokovat úředníci obou pohlaví?

(¹) Směrnice Rady ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215).

Žaloba podaná dne 9. prosince 2010 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-574/10)

(2011/C 72/08)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Wilms a C. Zadra, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že žalovaná tím, že obec Niedernhausen zadala architektonickou zakázku týkající se rekonstrukce víceúčelové haly Autalhalle, aniž byl dodržen postup pro zadávání veřejných zakázek v rámci EU, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2, článku 9 a článku 20 ve spojení s články 23 až 55 směrnice 2004/18/ES⁽¹⁾;

— uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem této žaloby jsou smlouvy o poskytování služeb za úplatu týkající se architektonické zakázky, které uzavřela obec

Niedernhausen jakožto zadavatel veřejné zakázky s konkrétní projektovou kanceláří. Ačkoli se všechny dotyčné architektonické zakázky týkají jednoho stavebního projektu, totiž rekonstrukce Autalhalle, byly zadány stejné projektové kanceláři jakožto plánovací činnosti odděleně pro jednotlivé části budovy, aniž byl dodržen postup pro zadávání veřejných zakázek v rámci EU. Hodnoty zakázek byly v souladu s tím rovněž stanoveny odděleně pro jednotlivé zakázky.

Uvedené smlouvy o architektonické dílo jsou smlouvy o poskytování služeb za úplatu ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. d) směrnice 2004/18/ES. Služby architektů jsou prioritními službami ve smyslu přílohy II A, kategorie 12 směrnice.

Komise zastává stanovisko, že se u dotyčných projektových služeb jedná o jednotný zadávací postup, pro jehož rozdělení do samostatných zvláštních zakázek nejsou zřejmé objektivní důvody. Jedná se o částečná plnění rekonstrukce jediné budovy navržené, schválené a provedené jako společný projekt. Tato částečná plnění sloužila jednotnému cíli v úzké prostorové, hospodářské a funkční souvislosti. Z tohoto důvodu měla být hodnota zakázky stanovena na základě celkové hodnoty služeb architektů poskytnutých v rámci rekonstrukce. V tomto případě by cena zakázky přesáhla hranici uvedenou v čl. 7 písm. b) směrnice 2004/18/ES a architektonická zakázka měla být tudíž předmětem postupu pro zadávání veřejných zakázek v rámci EU.

V rámci stavební rekonstrukce samotné Autalhalle se jednalo o jednotnou stavební zakázku ve smyslu evropských právních předpisů o zadávání veřejných zakázek. Přinejmenším to představuje silné vodítko pro tvrzení, že i relevantní plánování je třeba považovat za jednotný projekt získání zakázky. Pokud služby architektů, tak jako tomu je v projednávaném případě, navazují na jednotnou stavební zakázku a pokud je její obsah určen plánovaným stavebním objektem, není zjevného důvodu pro volbu jiného způsobu výpočtu. Služby architektů jsou v určitém smyslu akcesorické ke stavební zakázce. Odpověď na otázku, proč by měla jednotná stavební zakázka vyžadovat nejednotnou architektonickou zakázku, není podle názoru Komise zřejmá.

Soudní dvůr shledává jednotnou hospodářskou a technickou funkci jednotlivých součástí zakázky za vodítko pro existenci jediného zadávacího postupu. Uvedené kritérium funkčního přístupu bylo sice vytvořeno pro stavební zakázky, Komise nicméně zastává stanovisko, že uvedené platí i pro zakázky na služby. Kritérium technické a hospodářské jednotnosti projektové služby pro jednotlivé části budovy bylo v projednávaném případě splněno, neboť se jedná o rekonstrukci jediné budovy.

Takřka libovolné rozdělení zakázek by bylo v rozporu s užitečným účinkem směrnice. Vedlo by totiž často k umělému získání hodnot, které nepřesahují hranici danou směrnicí, a tím k omezení její oblasti působnosti. Soudní dvůr v ustálené

judikatuře zdůrazňuje význam směrnic o zadávání veřejných zakázek pro volný pohyb služeb a pro spravedlivou hospodářskou soutěž na úrovni Unie. Svévole a nevhodné „rozdělení“ jednotných zakázek na služby by tyto cíle podkopalo.

Rozpočtové důvody rozdělení do stavebních fází rovněž nemohou odůvodnit umělé rozdělení jednotné hodnoty zakázky. Bylo by v rozporu s účelem evropských směrnic v oblasti zadávání veřejných zakázek pohlížet na jednotný projekt veřejné zakázky, který probíhá z čistě rozpočtových důvodů v několika etapách, pouze z tohoto důvodu jako na několik samostatných zakázek a tím je vyjmut z působnosti směrnice. Článek 9 odst. 3 směrnice naopak zakazuje takové umělé rozdělení jednotného projektu veřejné zakázky.

Celkově je třeba konstatovat, že se v případě sporných zakázek jedná o jednotný zadávací postup, jehož hodnota by v okamžiku zadání zakázky překročila hranici stanovenou ve směrnici. Zakázka tudíž měla být předmětem postupu pro zadávání veřejných zakázek v rámci EU v souladu se směrnicí. K tomu však nedošlo, a žalovaná tudíž porušila směrnici 2004/18/ES.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

Žaloba podaná dne 9. prosince 2010 — Evropská komise v. Maďarská republika

(Věc C-575/10)

(2011/C 72/09)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Kukovec a A. Sipos, zmocněnci)

Žalovaná: Maďarská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit, že Maďarská republika tím, že v zadávacím řízení veřejných zakázek nezaručila hospodářským subjektům možnost využívat schopnosti jiných subjektů bez ohledu na právní povahu vztahů mezi nimi a těmito subjekty, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 47 odst. 2 a čl. 48 odst. 3 směrnice 2004/18/ES (¹) a z čl. 54 odst. 5 a 6 směrnice 2004/17/ES (²).

— uložit Maďarské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Směrnice 2004/17 i směrnice 2004/18 přiznává uchazečům v zadávacím řízení veřejných zakázek možnost doložit své vlastní schopnosti a splnění kritérií pro výběr tím, že využijí schopnosti jiných subjektů, a to bez ohledu na právní povahu vztahů mezi ním a těmito subjekty.

Podle Komise maďarská právní úprava, která v případě určitých kvalitativních kritérií umožňuje uchazečům využít prostředků jiných subjektů, které se přímo neúčastní plnění zakázky, pouze tehdy, pokud v těchto subjektech drží většinový podíl, který jim umožňuje uplatňovat v těchto subjektech svůj vliv, není v souladu s příslušnými ustanoveními uvedených směrnic. Napadená vnitrostátní právní úprava tak v případě subjektů, které se plnění zakázky neúčastní jako subdodavatelé, ukládá uchazečům dodatečnou podmínku, aby v průběhu zadávacího řízení veřejných zakázek mohli využít schopností takových subjektů.

Ustanovení směrnic jsou jasná: nevyžadují, aby subjekty poskytující prostředky byly přímo zapojeny do plnění zakázky, ale aby vnitrostátní právní úprava zaručovala možnost využít prostředků těchto subjektů *bez ohledu na právní povahu vztahů* mezi uchazečem a těmito subjekty. Jediným požadavkem je, aby uchazeč byl schopen veřejným zadavatelům prokázat, že skutečně bude disponovat prostředky potřebnými pro splnění zakázky.

Podle Komise však maďarská právní úprava, která je předmětem žaloby, v tomto ohledu omezuje možnosti uchazečů, kterým prakticky nezbyvá nic jiného, než subjekty, které poskytují uvedené prostředky, zapojit do plnění zakázky jako subdodavatele, pokud již od počátku nedrží v uvedených subjektech většinový podíl, který jim umožňuje uplatňovat v těchto subjektech svůj vliv.

Komise tvrdí, že napadenou vnitrostátní právní úpravu nelze odůvodnit účelem potírání jednání, jehož cílem je obcházet právní předpisy týkající se veřejných zakázek, jelikož takového účelu se nelze dovolávat k odůvodnění ustanovení, které je v rozporu s právními předpisy Unie týkajícími se veřejných zakázek a které nepřiměřeně omezuje procesní práva a povinnosti vyplývající ze směrnic. Členské státy samozřejmě mohou v rámci mezí stanovených směrnicemi rozhodovat o tom, jakou formou mají uchazeči dokládat, že budou skutečně disponovat prostředky jiných subjektů, ale musí tak činit tak, aby nevznikaly rozdíly v závislosti na právní povaze vztahů s takovými subjekty.